

Novi grobovi

ANNA KOVACH

V Glenville bolnišnici je preminila Anna Kovach, stara 63 let. Stanovala je na 14505 Thames Ave. Doma je bila iz Ogrskega ter je bila poznana med našimi ljudmi. Tukaj zapuša sinova James in Eugene, hčer Mrs. Helen Balogh in tri vnuke. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8.45 uri iz Želotovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Jeronima ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

VOJAŠKI POGREBNI OBREDI

PFC. FRANK R. BLATNIK

Truplo vojaka Pfc. Frank R. Blatnik, ki je bil ubit v boju 29. novembra 1944 v Hertgong Forest na Nemškem, je dospelo v Cleveland. Pokojni je bil sin Mr. in Mrs. Frank Blatnik na 8906 Union Ave. ter je bil pred vstopom v armado uposlen pri American Steel & Wire Co. Poleg staršev zapuša tri brate: Rudolph, Williama in Edwarda. Truplo se nahaja v Ferfoliatovem pogrebem zavodu na 9116 Union Ave., odkoder se bo vršil pogreb v soboto zjutraj ob 10. uri v cerkev sv. Lovrenca ter nato na vojaški prostor na pokopališču Calvary. Vojaški pogrebni obredi se bodo vršili pod vodstvom Catholic War Veterans St. Lawrence Post No. 553 in Anton Blazek Post No. 2079.

PVT. BERNARD O'HARA

V Svetkovem pogrebem zavodu na 478 E. 152 St. se nahaja truplo vojaka Pvt. Bernard O'Hara, ki je dospelo v sredo iz Belgije, kjer je pokojni dobil težke poškodbe v boju, katerim je čez dva dni podlegel. Star je bil 20 let in je bil dodeljen 101. airbourne diviziji. Tukaj zapuša starše John in Anna O'Hara na 480 E. 147 St., in štiri brate: Johna, Francis, James in Raymonda. Vojaški pogrebni obredi se bodo vršili v petek zjutraj ob 10. uri iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Jeronima ob 10.30 uri in nato v vojaški odelek na pokopališču Calvary.

Za obsojenega vojaka

Prijatelj in sosedje družine John Gusik, katere 18-letni sin Thomas je bil v Italiji obsojen v dosmrtno ječo, pod obtožbo, da je ustrelil dva italijanska civilista, so zbrali \$500 za borbo za njegovo osvoboditev, oziroma novo zaslišanje. Slučaj je zbudil splošen odpor med clevelandskimi Čehi, ki so izbrali novo izvoljenega mestnega sodnika Charlesa Vanika, da zadevo predloži vojnemu departamentu v Washingtonu.

Osumljenec v ropu kluba "Mounds" aretiran

Iz Detroita se poroča, da je bil tamkaj aretiran neki bivši kaznjene z imenom Sam Borri, star 31 let, ki je osumljen, da je bil član roparske tolpe, ki je 29. novembra oropala notorični nočni klub "Mounds" na Chardon Rd. in odnesla plen v vrednosti pol milijona dolarjev. V avtomobilu osumljenca je bila najdena krinka, kakršne so nosili roparji, kakor tudi dve denarni vrečici.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

Wallace primerja Ameriko z Nemčijo iz leta 1932

V deželi obstoja ogromna konspiracija proti ljudstvu, izjavlja bivši podpredsednik

Snoči je pred Clevelandčani, ki so do zadnjega koticika napolnili javni Music Hall, bivši podpredsednik Henry A. Wallace izjavil, da je po svoji vrnitvi iz Evrope pred enim tednom pogledal v časopise in naenkrat spoznal, da so reakcionarne sile nevarno pahnile Zedinjene države v položaj, ki je podoben položaju, v kateremu se je leta 1932 nahajala Nemčija.

Na shodu so govorili tudi filmski pisatelj Albert Maltz, ki se nahaja v zvezi z zasliševanji glede komunizma v Hollywoodu pod obtožbo preziranja kongresnega odbora za ne-ameriške aktivnosti, dalje filmski igralec

Henry A. Wallace

Canada Lee, predsednik Bratstva železnih delavcev A. F. Whitney, radio komentator William S. Gailmor in predsednik clevelandске podružnice Progressive Citizens of America John C. Kennedy.

Wallace je izjavil, da je po prejšnjih vrnitvah iz inozemstva vedno čutil, da imamo blagoslovljeno deželo.

Tisk ne sodeluje pri pobijanju konspiracije

Bivši podpredsednik je izjavil, da so nekateri časopisi sicer obsodili pretiranosti kongresnega odbora za ne-ameriške aktivnosti v zvezi z zasliševanjem hollywoodskih pisateljev, da pa so istočasno priobčali popolna poročila o obrekovanju proti dobrim državljanom s strani predstavnikov Ku Klux Klana in Wall Streeta, ki razpolagajo z odborom, od kar je pred desetimi leti bil ustanovljen.

"V pred-Hitlerjevi Nemčiji so nekateri ugledni časopisi in uradniki na podoben način na lahko protestirali, obenem pa se ukvarjali z drugimi aktivnostmi, ki so podprle nacizem.

"Če bi smešnosti ne-ameriškega odbora bile edini znak ožranja civilnih svobodščin in demokratskega procesa, bi se ne bilo bati za bodočnost naše dežele," je nadaljeval Wallace.

"Toda Thomasi in Rankini uživajo podporo na bolj dostojanstven način s strani bolj odličnih gostov pri vladi. Predsednik je naznanil svoj ukaz o 'lojalnosti'. Državni tajnik Marshall je odsvolil iz službe uradnike državnega oddelka, ne da bi jim dal priliko zagovora in da bi predložil kake obtožbe proti njim."

Proti-komunistična gonja krinka Wall Streeta pri napadlih na življenjski standard

"Nove varnostne mere na podlagi državne varnosti grozijo, da bodo odvzele ljudstvu važne informacije. Napad proti svobodi naglo napreduje, dočim naš tisk

poskuša odvrniti našo pozornost s članki o 'rdeči nevarnosti', ki se jih priobča kolono za kolono. Tako dolgo, dokler lahko naše ljudstvo drži v stanju, da bo govorilo o 'komunizmu', katerega pa redko kdaj, če sploh, pojasni, in tako dolgo, dokler bodo strahovali mase ljudstva s takozvano nevarnostjo s strani Sovjetske zveze, bodo ljudje Wall Streeta lahko mirno napadali naš življenjski standard.

"Uspeli so, da se je sprejelo Taft-Hartleyev zakon, da se je oslabilo delavske unije. Uspeli so, da so ubili kontrolo cen in racioniranje, kar je nujno potrebno za današnjo dobo. Oslabili so rentno kontrolo. Potopili so zdravstvene, prosvetne in stanovanjske programe, ko je pozornost ameriškega ljudstva bila odvrnjena z mogočnim krikom o rdeči zaroti.

"Iste sile, ki podpirajo zunanji program 25 milijardnih izdatkov za oboroževanje, so uničile mere, ki so za časa vojne držale cene dol. Te mere so stale dve milijardi dolarjev letno. Od junija meseca leta 1946, ko se je kontrola cen končala, so ameriške družbe dodale 10 milijard dolarjev, ali pa povprečno \$5 na družino, k svojim računom za hrano."

Wallace napada Trumanovo zunanjo politiko

Wallace je ostro napadel Trumanovo zunanjo politiko, o kateri je dejal:

"Na lepe moralne izjave našega državnega oddelka proti vsaki kršitvi civilnih svobodščin vzhodni Evropi se pozablja, ko naši militaristi in diplomati gledajo na jug. Oborožujemo diktatorje, obremenjujemo demokracije s težkim programom za oboroževanje in ko svečano proglašamo naše visoke moralne namene pri dajanju pomoči zapadni Evropi, pa ničesar ne prispevamo za jačanje dobrih in konstruktivnih delov Chapultepec akta.

"Čilejski predsednik je vprašal in tudi dobil nujnostna pooblastila, da se zoperstavi stavkam kot revolucionarnim poiskusom, da se vrže vlado in v mnogih drugih južno-ameriških državah se na zakonite proteste delavcev že gleda kot na 'revolucijo'. Takšnim vladam mi ponujamo nove oboroževalne programe. Vztrajamo na civilnih svobodščinah v Romuniji in na Madžarskem, toda Argentina in Dominška republika verjetno uživajo državljanske pravice, isto kot Mississippi in južna Carolina.

Svari pred nevarnostjo možne vojne

"Plašč nesebičnosti, ki so si bomo nadedli naši vladni uradniki, lahko zavede nekatere naše ljudi, kjer se edina kršitev svobod-

REV. MELISH BO V CLEVELANDU POROČAL O NOVI JUGOSLAVIJI

Prihodnji torek 18. novembra bo pod pokroviteljstvom clevelandске podružnice Council of American-Soviet Friendship prirejen shod, na katerem bo govoril Rev. dr. William H. Melish iz New Yorka, ki se je s skupino protestantovskih duhovnikov nahajal v Jugoslaviji.

Rev. Melish bo poročal o svojih vtisih iz Jugoslavije.

Na istem shodu pa bo govoril tudi član angleškega parlamenta Konni Zilliacus, ki je preteklega meseca imel pogovor s Stalinom. Tudi Zilliacus se je nedavno nahajal v Jugoslaviji, ki je na njega storila najboljši vtis.

Izjava A. Vehovca glede "komunizma"

Novo izvoljeni councilman 32. varde Anton Vehovec nam je poslal naslednjo izjavo, s prošnjo, da jo priobčimo:

"Državljanom 32. varde se želim iskreno zahvaliti za zaupanje, ki so mi ga izkazali pri zadnjih volitvah. Obljubljam in zavzemem se, da bom storil vse, kar je mogoče za izboljšanje razmer v vardi, in sleherni naj se čuti prostega, da me pokliče, kadar čuti, da bi se moglo kaj napraviti za izboljšanje razmer. "Sedaj, ko so volitve končane in da se z ozirom na obtožbo, da sem komunist, stvari postavijo tja, kamor spadajo, želim podati naslednjo izjavo:

"Sem član župnije sv. Pavla, kjer so moji otroci pohajali šolo. Moja žena, mati in oči so pokopani na pokopališču sv. Pavla. Moj sin Raymond je graduiral iz šole Cathedral Latin in obiskoval univerzo John Carroll, moja hči Lucille pa je graduirala iz akademije Villa Angela. Raymond se je poročil v cerkvi sv. Filomena, Richard pa v cerkvi sv. Jeroma. Ako so te ustanove komunistične, potem je William J. Boyd (prej Miloš Boich) v pravem.

"Bil nisem nikoli komunist in nikoli ne bom."

ščin, o kateri se v našem tisku poroča, dogaja v sferi vpliva drugega pajaša (Wallace s tem misli na Sovjetsko zvezo). Toda mi ne moremo preslepiti ljudstva sveta in mi smo se oprijeli nevarnosti, dvočlene politike, ki bo uničila nas, naše sosedje in se končala v vseuničujočem oboroženem spopadu."

Filmski pisatelj Maltz je v zvezi s preiskavo kongresnega odbora za ne-ameriške aktivnosti dejal, da so se obtožbe proti hollywoodskim pisateljem in igralcem zaradi preziranja kongresa dogajale v enaki obliki tudi di poprej, toda, da je to bilo "v nacistični Nemčiji."

Predstavniki Brastva železnih delavcev Whitney je govoril o Taft-Hartleyevemu zakonu, za katerega je rekel, da ni verjel, da bi se nekaj takšnega lahko zgodilo tu.

Filmski igralec Lee je poudaril, da se je na zasliševanjih glede "komunistične nevarnosti" v Hollywoodu čutilo močan duh po Hitlerju in Mussoliniju.

Višinski udaril po Trumanu z njegovimi lastnimi besedami

Citira njegovo izjavo, katero je podal kot senator ob času nemškega napada na Rusijo

NEW YORK, 12. nov. — Namestnik sovjetskega zunanjega ministra Andrej Višinski je snoči v prozornem napadu na predsednika Trumanu prišel na dan z obtožbo, da "posnemalci Hitlerja danes propagirajo iste blazne ideje za uničenje Rusije, kakršne je nekdanj propagiral Hitler sam."

Višinski je v govoru, ki ga je imel pred Foreign Press Association v hotelu Waldorf-Astoria, citiral kot primer te propagande "izjavo nekega odličnega ameriškega državnika, ki je bila objavljena v New York Times z dne 11. junija 1941". Omenjena izjava, katero je Višinski prečital, se je glasila:

"Ako vidimo, da Nemčija zmaga, bi morali pomagati Rusiji, če pa bi zmagovala Rusija, tedaj bi morali pomagati Nemčiji, in tako skrbeti, da se jih bo čim več medsebojno pobilo."

Višinski ni Trumanu navedel z imenom

Kot razvidno iz časniških arhivov, je dotično izjavo podal predsednik Truman, ki je bil takrat senator iz države Missouri. Višinski ni omenil Trumanovega imena, niti ni zaključil izjave, katero je podal Truman par dni po nemškem napadu na Rusijo. Zaključek iste se je glasil:

"Akoravno ne želim, da bi Hitler zmagal pod katerimi koli okoliščinami, pa niti eni niti drugi nikdar ne držijo svojih obljub."

Glede omenjene Trumanove izjave je Višinski rekel:

"Ne more se zanikati, da ta program, katerega priporočajo odlični ameriški državniki, poseđa stabilnost in doslednost, v kolikor se tiče sovrastva in naltolcevanja proti Sovjetski zvezi."

Austin bil navzoč ob napadu na Trumanu

Na priredbi, kjer je govoril Višinski, je bil navzoč tudi ameriški delegat pri ZN Warren Austin, ki je v svojem govoru smešil izjavo sovjetskega zunanjega ministra Molotova, da tajnost atomske bombe več ne obstaja, češ, da so znanstveni principi atomske energije res splošno znani, da pa je to nekaj čisto drugega kot pa vedeti, kako se izdeluje atomska bomba.

Višinski je v svojem govoru rekel: "Mi vemo, kakšne načrte so izdelali hitlerjevci, da Rusijo tako potolčejo, da ne bi nikdar več vstala. Danes skušajo njih od vojne psihoze podivjani posnemalci vse, kar morejo, da ne bi zaostali za Hitlerjem. Oni propagirajo iste blazne ideje in tuhtajo o istih blaznih načrtih, ob katerih si je Hitler razbil glavo."

Meso ob torkih

Hoteli in restavracije v Clevelandu so začele v mnogih slučajih zopet servirati mesna jedila ob torkih. Pravijo, da bodo sicer še tudi v bodoče upoštevali Trumanov apel za "brezmesne troke", v kolikor bo mogoče, končna odločitev pa da je v rokah odjemalcev.

Francoski levičarji zasegli županski urad v Marseillu

Napad bil posledica aretacije treh udeležnikov demonstracij

MARSEILLE, Francija, 12. nov.—Skupina levičarjev pod vodstvom komunistov je danes vdrla v županske urade in pretepla sedanjega župana Marseilla, ki je pristaš de Gaulleove stranke.

Poleg župana je bilo ranjenih 16 oseb, med njimi ena oseba smrtno. Osem mestnih zastopnikov je dobilo lažje poškodbe.

Do napada na župana Marseilla je prišlo potem, ko je policija aretirala tri udeležnike demonstracij, češ, da so fizično napadli neke policaje. Na tisoče levičarjev je pred mestno zbornico in sodniško prepevalo komunistično "Internacionalo," dočim so se po viharjih debatah v sami zbornici spopadli komunistični zastopniki z zastopniki, ki so pristaši de Gaullea.

Policija je sicer uspela razgnati več tisoč glav množico levičarjev, toda nemiri se v Marseillu niso poglobili. Za jutri je delavska federacija napovedala splošno stavko, ki utegne paralizirati to drugo največje mesto Francije.

Obiski so dovoljeni

Mr. George Julylia, ki se nahaja v Glenville bolnišnici, je srečno preстал dve težki operaciji, in prijatelj ga sedaj lahko obiščejo. Nahaja se v vardi 4. Upamo, da bo kmalu popolnoma okrevat!

Vile rojenice

V ponedeljek so se zglasile vile rojenice pri družini Mr. in Mrs. John in Frances Homeck na 10601 Manor Ave. in pustile v spomin krepkega sinčka-prvorojenca. Deklico ime matere je bilo Zihlerle ter je dobro poznana bivša igralka pri dramskem društvu "Ivan Cankar". Mati in dete se dobro počutita in se nahajata v MacDonald House, University bolnišnice. Tako je poznana Mrs. Zihlerle v Cleveland Heights sedmici postala stara mati. Čestitamo!

Trupla vojakov

Včeraj je dospelo v Cleveland 38 nadaljnjih trupel ameriških vojakov, ki so padli v Evropi in Novi Fundlandiji.

Za napreden program

Ohijska liga mladih demokratov je povodom narodne konvencije, ki se danes otvori v Clevelandu, sprejela obširen program, ki priporoča, da zvezni kongres sprejme nove zakone za socialno zaščito, protekcijo proti diskriminacijam pri najemanju, in za industrialni mir.

Iz bolnišnice

Iz bolnišnice se je vrnila na svoj dom Mrs. Frances Collins, hčerka Mrs. Zupane na 15707 Waterloo Rd. Prestala je srečno operacijo in sedaj se nahaja na domu pod zdravniško oskrbo. Zahvaljuje se vsem za obiske, darila, cvetlice in kartice. Prijateljice jo lahko obiščejo na domu in mi ji želimo skorajšnje popolno okrevanje!

V zadnje slovo

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ so prošene, da pridejo nočnoj ob pol-osemih v želetovo pogrebni zavod, da izkažejo zadnjo čast umrli članici Mary Hočevar.

Domače vesti

Zopet doma

Poznana Mrs. Pepca Lach se je vrnila iz bolnišnice na svoj dom na 875 E. 79 St., kjer vodi gostilno. Zahvaljuje se vsem prijateljicam in prijateljem za obiske, cvetlice in kartice, ki jih je prejela.

Prvorojenček

Vile rojenice so se zglasile v ponedeljek pri Mr. in Mrs. Joe Waldon iz 1062 E. 67 St. in pustile v spomin krepkega sinčka-prvorojenca. Mati, katere deklško ime je bilo Jean Zelko, in dete se nahajata v Women's bolnišnici in se dobro počutita. Tako je prvič postala "grandma" Mrs. Jennie Zelko iz E. 67 St. in ravnotako sta prvič postala stari oče in stara mati Mr. in Mrs. Waldon iz E. 185 St. — Čestitamo!

Skupen sestanek

Jutri večer ob osmih se vrši sestanek krožka št. 1 Prog. Slovenk in dramskega zbora "Anton Verovšek", na katerem se bo pregledalo račune prošle prreditve. Prosi se vse člane in članice, da se udeležijo.

"Janko in Metka"

Mlad. pevski zbor SDD na Waterloo Rd. priredi 30. novembra opereto "Janko in Metka". Cenjeno občinstvo se vabi, da si ta dan rezervira za obisk mladine, ki bo najbolj vesela in zadostena za svoj trud, če vidi polno dvorano posetnikov.

Stavbinski odbor SDD

Člane stavbinskega odbora Društvenega doma na Recher Ave. se opozarja, da se jutri večer ob sedmih vrši vsa dela, na katero se vabi vse, da se gotovo udeležijo.

Odbor na delu za praznično okrašenje St. Clair Ave.

Kot smo že poročali, se je zbral odbor, ki bo obiskal vse trgovce na St. Clair Ave. od E. 55 St. do E. 68 St. v svrhu prispevkov za nabavo krasnega božičnega drevesa, ki bo postavljen na prazni loti na vokalgu Norwood Rd., ter za luči in druge okraske, s katerimi se bo St. Clair ulico za božične praznike okrasilo, da bo privlačno in v ponos naselbini. Odbor je šel s polno paro na delo in uspeh tega podvzetega načrta, je razviden, kajti trgovci, ki so bili obiskani, so se velikodušno odzvali.

Včeraj se je zglasil v našem uradu cvetličar Louis Slapnik, ki je v kratkem času dobil prispevke od sledečih podjetnikov in trgovcev: Frank Rich, ki vodi popravilnico avtov na E. 61 St. in St. Clair Ave., pogrebniški Frank Zakrajšek, Božeglav Winery, Emil Bukovec, ki vodi grocerijo in mesnico, Norwood pekarija, Mario Cafe in Louis Slapnik cvetličarna na 6102 St. Clair Ave.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

ZA FAŠIZEM SE ZAVZEMAJO

Na preteklem zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov je bila sprejeta neka resolucija, ki obravnava vprašanje fašističnega režima generala Franca v Španiji. Že takrat so neke države poskušale rešiti španskega diktatorja pred usodo, ki sta jo doživela njegova zaščitnika Hitler in Mussolini. Toda takrat "rdeče strašilo" ni bilo še toliko napihnjeno, da bi zasenčilo vprašanje fašizma, in sprejeta je bila ta kompromisna resolucija, ki je priporočila članicam organizacije Z.N., naj pretrgajo diplomatske odnose s Francovim režimom, odnosno naj odpokličejo ambasadorje in diplomate. V resoluciji je dalje bilo rečeno, da bo "v doglednem času" Varnostni svet podvel nove mere proti Francu, če se bo izkazalo, da sprejete niso bile dovolj učinkovite, da bi Franca spravile z oblasti.

Ta "dogledni čas" je že tu. Izkazalo se je, da dosedanje mere niso bile dovolj učinkovite in da je torej potrebno, v polnem soglasju s prvo resolucijo, podvzeti nove mere. Na sedanjem zasedanju skupščine se je včeraj začelo razmotrivati o temu vprašanju.

Casi se spreminjajo in tako se tudi s časom spreminjajo odnosi nekaterih držav napram fašizmu. Naša zunanja politika je že enkrat pri slučaju Peronove Argentine dokazala akrobatsko sposobnost presedlavanja z enega konja na drugega. Peronova Argentina, ki jo je celo uradni dokument državnega oddelka vključil med fašistične diktature in o kateri je bivši ameriški ambasador izjavil, da je pribežališče vojnih zločincev iz Evrope, in da skriva mnoge znane nacistične fašiste, je naenkrat bila vključena med države, katerim se je izročilo diplomato "čuvajva naše demokracije" proti "komunističnemu totalitarstvu." To je bilo tik pred konferenco "za obrambo zapadne poloble." Tako je brez vsakih težav fašistična Argentina začela braniti "demokracijo" in se sedaj s podporo Zedinjenih držav poteguje celo za sedež v samem Varnostnem svetu!

Včerajšnji prvi pogovori glede pozabljenе resolucije o fašistični Španiji kažejo, da se bo ponovilo tisto, kar se je zgodilo s Peronovo Argentino. Ni potrebno posebno poudariti, da je število držav, članic organizacij, enostavno prezrlo resolucijo in da so nekatere celo sklenile še bolj prisrčne odnose s Francom. Na ta način seveda Franco ne more odstopiti, tudi če bi sam želel odstopiti. Zamislite si kakšen kaos bi povzročil, če bi baš sedaj v dobi najbolj hudih bojev proti "komunističnemu totalitarstvu," proti kateremu se je Franco v družbi Hitlerja in Mussolinija boril še pri Stalingradu, odstopil in pustil, da špansko ljudstvo samo odloča o svoji usodi!

Pri sedanjih diskusijah je delegat Dominike dr. Arturo Despradel predlagal, da se na to zadevo pozabi. Rekel je, da nima smisla podvzemati nadaljnih akcij proti Francu, ker da bi to predstavljalo vmešavanje v notranje zadeve Španije. Zamislite si, kako bi bil Hitler vesel, da je dr. Despradel rekel nekaj podobnega, ko so ruske čete stale na reki Odri! Da je rekel, da nima smisla podvzemati nadaljnih akcij proti Hitlerju, ker da bi to predstavljalo vmešavanje v zadeve nacistične Nemčije! Pa ne samo to. Delegat Dominike je celo izjavil, da Francov režim nikakor ne ogroža mir na svetu, ampak, da se bliža demokraciji! To pravi ta delegat baš v času ko ameriški tisk poroča o yalu novega terorja v Španiji.

Zedinjene države in Anglija smatrata, da resolucija, sprejeta na preteklem zasedanju, ni bila učinkovita in da nadaljne akcije ne bodo spravile Franca z oblasti. Tudi Zedinjene države in Anglija so proti katerikoli akcijam, češ, da je to vmešavanje "v notranje zadeve Španije." Čudno to zveni, če se upošteva vmešavanje v notranje zadeve Grčije, Turčije, Italije in Francije, kjer gre za takozvano "komunistično nevarnost."

Ni dvoma, da bodo slovanske države vodile ogorčeno borbo proti Francu, temu najbolj izrazitemu predstavniku današnjega fašizma v Evropi. Zgodovina prica, da so se Francove fašistične legije aktivno borile v Rusiji na strani nacističnih hord. Današnja Španija pa je poleg Argentine, glavno pribežališče vseh vojnih zločincev in kvizlingov, ki se v obe državi tihotapijo v oblekah menihov in "preganjanih katoličanov." (A. D. na primer zadnje čase priobca "dopise iz Španije" nekih slovenskih "visokošolcev," ki v Madridu "nadaljujejo svoje študije, s katerimi bodo, če Bog da, pripomogli k obnovitvi razbičane domovine.") Ni dvoma, da so ti "visokošolci" v Madridu en del vojnih

UREDNIKOVA POŠTA

Pevski zbor "Slovan"

Euclid, O. — Ko vzamem v roke naše slovenske časopise in začnem prebrati, vidim, da se oglašajo same veselice in koncerti z vseh krajev. Kakor vsako leto, tako se je tudi letos moški pevski zbor "Slovan" odločil, da priredi svoj jesenski koncert 7. decembra. Kakor za vsak koncert, se tudi za tega peveci prav pridno pripravljajo. Ker nas je naš učitelj Frank Vauter prav strogo v roke vzel, se tudi pevci prav pridno udeležujejo svojih vaj. Malo kdaj katerega manjka, če pa kdo izostane, ga takoj vpraša: kaj je zopet s tem, ali ne veš, da imamo 7. decembra koncert?

Za enkrat ne bom omenil pesmi, ki bodo vključene v program, toda o temu pa bo tudi pravočasno poročano. Mogoče bo kdo od naših prijateljev in prijateljic rekel, da je še dosti časa. Dragi moji, ni časa, ker tako hitro beži, da sami ne bomo vedeli, kdaj bo minil. Posebno hitro beži za nas pevec in moramo vas spomniti predno se niste odločili, da boste šli kam drugam. Ko preberete te vrstice, odločite se takoj, da boste šli 7. decembra na Recher Ave. v SDD na koncert pevskega zbora "Slovan" in nikamor drugam. Seveda zvečer bo ples, tako, da vam bo zagotovljena za par ur lepa zabava. Vstopnice prav lahko dobite, ker jih ima vsak pevec "Slovana".

Ze sedaj apeliram na vse naše prijatelje in prijateljice, da si že preskrbite vstopnice, da boste na dan koncerta napolnili dvorano. Moških pa priporočam še to: ko kupite vstopnice, kupite jih takoj tudi za svoje žene, ali pa za svoja dekleta. Vem, da tudi ženske rade poslušajo Slovanovo petje.

Torej naj teh par vrstic zaenkrat zadostuje, obširneje o koncertu samem pa bo poročano nekoliko pozneje. S pevskim pozdravom

Frank Rupert.

Klub Ljubljana

Cleveland, O. — Večkrat se sliši enega ali drugega, da ga narava zapuša. Vsako jesen, ko mine poletje, pa mi zapuščamo naravo. Ko je klub "Ljubljana" imel svoj zadnji izlet, ali piknik na farmah Jura Krančiča, takrat se mi je pa kar videlo, da mi zapuščamo lepo naravo na deželi. Seveda moramo misliti za nekaj časa na zimске dneve, če nam Bog da zdravje, pa se zopet vrnemo k naravi.

Ko smo prirejali naše piknike in izlete, smo imeli celo poletje dosti strašila in sicer od strani našega predsednika G. Nagodeta. Ko smo se sprehajali po hosti, nam je to bilo prepovedano, češ, da se v hosti nahajajo medvedi. Mi se pa ni smo zmenili za to strašilo in smo pripomnili samo, da medvedki ni. Pohajali smo celo poletje, medveda pa od nikoder ni bilo. Mislim, da se je medved, ko je zaslislal slovensko pesem z godbo na čelu, skrivil v svoj brolg, v katerem bo počival celo zimo. Videl sem tudi drugo strašilo, seveda za vrane in krokarje. Bilo je dosti koruze, na sredi koruze pa je stal mož na

zločinec raznih narodnosti in da so za časa okupacije "obnavljali" Slovenijo na isti način, kot jo je to "obnavljal" sam okupator. Sedaj pa "študirajo," da bi "če Bog da," zopet obnavljali "razbičano" domovino.)

Mi smo že enkrat poudarili, da bo glede tega vprašanja fašističnega diktatorja Franca organizacija Združenih narodov morala pokazati svojo odločnost. Nobenega opravičila ni za reševanje tega fašističnega sobojevnika Hitlerja in Mussolinija pri spodbujanju "komunistične nevarnosti." Ker doslej ni prva resolucija bila dovolj učinkovita, je naravno, da se morajo podvzeti nadaljne mere, kot to sama resolucija določa. Če se bo kar tako zavrlo en sporazum za drugim, ne bo to nobeno jamstvo za mir na svetu in za sodelovanje med narodi.

basan s slamo. Ko sva hodila s stricem Plevnikom, sva videla kako so vranе zobale lepo koruzo. Bilo je okrog poldan, skoraj bi rekel, da so vedele, kdaj je čas za kosilo. Ko so se naložile, so zopet korajžno odletele v svoje zavetje. Mislim sem si: tega moža pa se prav nič ne bojijo. Svetoval bi pa Jura Krančiču, da za drugo leto nabaše s slamo žensko. Mogoče se bodo vrane in krokarji bolj bali, ker ženske so ponavadi bolj hude.

Spominjam se, kako smo zadnjič korakali iz temne hoste. Pihal je hladni veter in zdelo se mi je, da se poslavljamo drug od drugega, ko so se priklanjala mlada drevesa. Jemali smo slovo in sedaj, ko smo zapustili lepo naravo, smo se pa vrnili v

ŠPEKULACIJE NA RAČUN SLOVENSKEGA PREBIVALSTVA

Italijanski uradniki pri žigosanju izkaznic ne priznavajo slovenske narodnosti

Trst, (Tanjug.)

Anglo-ameriške okupacijske oblasti so izdale dne 4. oktobra t. l. odlok, po katerem mora prebivalstvo, ki se nahaja na po Anglo-amerikancih zasedeni ceni Svobodnega tržaškega ozemlja (STO-ja) predložiti svoje osebne izkaznice in jih pri naznačenih uradih dati žigosati. Žigosanje se je pričelo 6. t. m. zjutraj. Po vseh teh uradih pa so nastavili le italijanske uradnike, po večini nedomačine.

Ze prvi dan je postalo jasno, da pomeni žigosanje osebnih izkaznic nov maneuver italijanskih reakcionarnih krogov, ki jih podpirajo okupacijske oblasti, da odvezemajo pravico državljanstva na STO-ju čim večjemu številu Slovencev, ali pa, da se jih proglasi za Italijane. Tudi v urade po okoliških vaseh, ki so skoro 100 odstotno naseljene s slovenskim prebivalstvom, so namestili le italijanske uradnike. Ti so ljudem, ki so prišli v urad, usiljevali že napisano prošnjo v podpis. Poleg ostalih podatkov je na prošnji za žigosanje izkaznice postavka — narodnost.

Ti uradniki so povsod napisali pod postavko narodnosti — italijanska. Seveda, Slovenci takih prošenj niso hoteli podpisati in so uradnikom razlagali, da so slovenske narodnosti. V Miljah pri Trstu je službujoči uradnik na tako pripombo kmeta iz Boljunca odgovoril takole: "Mi ne poznamo na tej zemlji nobene druge narodnosti, kakor edino le italijansko." Ko je kmet še naprej razlagal, da je Slovenec, mu je uradnik za brusil: "Tukaj so še vedno italijanski zakoni! Boste pač morali počakati, da prenehajo obstojati, potem lahko pridete po svojo pravico."

Na Občinah nad Trstom so tovarišu Čebulcu Milanu, potem ko je zahteval, naj mu prošnjo napišejo, da je Slovenec, dodali, naj si preskrbi dovoljenje o začasnem bivanju in bo dobil izkaznico "Neprijosten". Tov. Čebulec je rojen na Občinah in je vse svoje življenje bival tam. Njegovi ženi Slavi so dejali naj prinese potrdilo od anagrafske

naše stare domove. Zato se je naš klub "Ljubljana" odločil, da se tudi tu malo pozabavamo. Odločili smo, da bomo priredili v soboto 22. novembra veselo zabavo in sicer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Kdaj bo začetek ne vem, še manj pa kdaj bo konec. Vem pa, da je marsikateremu znano, da smo se vedno dobro zabavali na naših prireditvah. Klub je sklenil na svoji zadnji seji, da lahko vsak član pripelje enega ali pa dva, pa tudi več svojih prijateljev s seboj. Tudi oni se bodo ravno tako zabavali, kot ostali člani. Kar se godbe tiče, je bila vedno v zadovoljstvo občinstva in tako bo tudi sedaj. Jedača in pijača bo tudi izvrstna, Mrs. Barkovic bo naredila takšne sendviče, da se boste kar lefrali. Ne pozabite člani omejenega kluba pripeljati svoje prijatelje 22. novembra zvečer na veselico kluba "Ljubljana". France iz Ljubljane.

ZVU. Italijanske oblasti so doslej nastavile provizorično le 35 učiteljev, vsi ostali pa so ostali brez plač s svojimi družinami, kljub temu, da jim je ZVU zagotovila, da se je sporazumela z italijanskimi oblastmi glede njihove nastavitve. To ponovno jasno dokazuje, kako italijanska De Gasperijska vlada krši že takoj po podpisu in ratifikaciji mirovne pogodbe določbe o pravicah narodnih manjšin.

Goriška prefektura prepovedala vse manifestacije

Trst, (Tanjug.)

Ker je goriška prefektura prepovedala vsa javna zborovanja in manifestacije na področju Gorice, se 12. t. m. ne more vršiti napovedana proslava Dneva Garibaldincev. Zato pošiljajo partizanske organizacije, ženske in mladinske organizacije, kakor tudi napredne slovenske in italijanske delavske stranke italijanskemu notranjemu ministru v Rimu številne proteste. V protestnih pismih in brzojavkah zahtevajo takojšen preklic odredbe, ki jo je izdal goriški prefekt. V pismih poudarjajo, da lokalne oblasti niso ničesar ukrenile proti kolovodjem terorističnih skupin, ki so razsajali po mestu v dneh prevzema oblasti. Ti ljudje se še danes svobodno sprehajajo po mestu in kujejo načrte za nove pogrome, medtem ko se demokratičnemu ljudstvu ne dovoljuje, da bi proslavilo svoj veliki praznik — Dan Garibaldincev. Končno v protestnih zahtevajo, da notranje ministru izda nemudoma navodila policijskim oblastem v

goriški pokrajini, da aretirajo in kaznujejo znane provokatorje, ki edini predstavljajo nevarnost za javno varnost in red.

Francoski časopis poroča o sovjetski atomski bombi

PARIZ, 11. nov. — Francoski časopis "L'Intransigeant" je danes priobčil poročilo, da je v Rusiji eksplodirala v uspešnih poskusih prva atomska bomba. Eksplozijo se je, kot pravi časopis, čutilo 19 milj daleč.

Članek o ruski atomski bombi je poslal iz Prage časnikar John Griggs, ki je poročal, da je pri preizkušnji atomske bombe bilo prisotnih 280 sovjetskih veščakov za atomsko energijo in vladnih uradnikov. Bomba je bila vržena na področje v bližini Irkutsk, Sibirija.

Grigg, ki pravi, da ima zanesljive informacije, piše, da je bomba bila mala in da je vagala okrog 13 funtov. Učinek eksplozije je bil izobren. Časnikarsko poročilo tudi pristavlja, da se "poskusne atomske bombe izdelujejo v Sibiriji," v mestu "Atomgradu."

Soglasno s tem poročilom je baje prva atomska bomba Rusije eksplodirala že preteklega junija.

(Poročilo časnikarja Grigga se spravlja v zvezo z nedavno izjavo sovjetskega zunanjega ministra Molotova, ki je izjavil, da "že davno ni več tajnosti atomskih bomb.")

KOLIKO JE URA?

(Povesti o času)

M. ILJIN

Observatorij in sanatorij

Ure, ki bi ne prehitela ali zaostajala, ni.

Sprememba vremena, vročina ali mraz, vlaga, slučajen udarec ali spremenjen položaj, zgoščene olja, vse to počasi a gotovo kvari tek tudi najboljšega kronometra. Od vlage, ki se zbira na njej, postaja balansirka težja; zato začanja bolj počasi nihati in ura zaostaja.

Povišanje temperature se na kronometru ravno tako občutno odraža kakor na termometru; od ogrevanja se spirala širi, daljša in seveda slabi. Radi tega zaostaja potem tek kronometra. V observatorijih, kjer je točna ura, poteri kontrolirajo čas mnogo mesta in cele dežele, pa zijo na uro kakor na težko bolnico.

Skrbna nega, popoln mir, z eno besedo—to je sanatorij, ne pa observatorij. Seveda, človeka bi take razmere spravile v grob.

V Pulkovu, na primer, imajo uro v kleti, da bi bila zaščitena pred rezkimi spremembami temperature. V klet hodijo samo, da jo navijajo, ker že bližina človekovega telesa more spremeniti uro hod.

Ura s pulkovskega observatorija ima brzojavno zvezo z uro v petropavlovski trdnjavi. Se nedavno so Leningrajci kontrolirali ure "po kanonu." Vsak dan ravno ob 12 se je s trdnjave razlegel topovski strel, in vsi so za trenutek prekinili delo in pogledali na uro.

Ta kontrola pa ni bila ravno točna. Med signalom iz Pulkova in strelom je vedno minilo nekaj časa. Zato so vse, po strelu urejene ure vsaj nekoliko zaostajale.

Sedaj je namesto topa radio. Radio predaja signale časa brez najmanjše zamude—sekunda je sekunda. In radio čujejo povsod, ne samo v enem kraju.

Prvi so začeli predajati čas Francozi z Effelovega stolpa v Parizu. V Rusiji predajata signale časa puškinka in moskovska radijska postaja.

Govoreča ura

Ste že kdaj govorili z uro?

Pri telefonu primete za govorilo in pokličete številko. In takoj vam ura sama pove po telefonu s človeškim glasom, ob kolikih je.

Taka ura, ki govori, je v Moskvi. Napravljena je tako: Na radijski postaji je poseben stroj sistema inženirja Sorina. Ta stroj, povezan z astronomsko uro, predaja vsakih 15 sekund telefonski postaji točni čas.

"Diktator" tukaj ni človek, ker ne bi zdržal tako naporega dela. Njegovo delo opravlja trak kakor zvočnik potem tek kronometra. V observatorijih, kjer je točna ura, poteri kontrolirajo čas mnogo mesta in cele dežele, pa zijo na uro kakor na težko bolnico.

Skrbna nega, popoln mir, z eno besedo—to je sanatorij, ne pa observatorij. Seveda, človeka bi take razmere spravile v grob.

V Pulkovu, na primer, imajo uro v kleti, da bi bila zaščitena pred rezkimi spremembami temperature. V klet hodijo samo, da jo navijajo, ker že bližina človekovega telesa more spremeniti uro hod.

Ura s pulkovskega observatorija ima brzojavno zvezo z uro v petropavlovski trdnjavi. Se nedavno so Leningrajci kontrolirali ure "po kanonu." Vsak dan ravno ob 12 se je s trdnjave razlegel topovski strel, in vsi so za trenutek prekinili delo in pogledali na uro.

Ta kontrola pa ni bila ravno točna. Med signalom iz Pulkova in strelom je vedno minilo nekaj časa. Zato so vse, po strelu urejene ure vsaj nekoliko zaostajale.

Sedaj je namesto topa radio. Radio predaja signale časa brez najmanjše zamude—sekunda je sekunda. In radio čujejo povsod, ne samo v enem kraju.

Prvi so začeli predajati čas Francozi z Effelovega stolpa v Parizu. V Rusiji predajata signale časa puškinka in moskovska radijska postaja.

Naša zemlja se obrača vedno v istem času okrog svoje osi. Zvezde se vselej vračajo na svoji vidljivi poti po oboku neba na svoje prejšnje mesto. Samo po zvezdah je mogoče kontrolirati uro.

Zato urejajo točne ure v astronomskih observatorijih. Seveda po računih zvezdoslovcov gre vrtenje naše Zemlje, okoli lastne osi vse bolj počasi. Doba dneva in noči postaja daljša in daljša. In pride čas, ko se obla naše zemlje sploh ne vo več vrtela okoli svoje osi: Ura na nebu se ustavi. A kdaj še bo to! ... Zaostajanje zemlje napreduje silno, silno počasi. Zato se smemo reči, da je ura na nebu edino prava in točna. Kakor prej v davnih časih nas tudi sedaj ne vara tiha pot zvezd, ki so na nebu zanesljiva ura.

(Konec)

BAZIL DAVIDSON:

PARTIZANSKA SLIKA

Poslovenil MIRKO G. KUHEL

UVOD: Podpolkovnik Bazil Davidson se je spustil s padalom v Jugoslavijo kot član britanske vojaške misije meseca avgusta 1943 in je ostal med partizani vse do novembra 1944. Njegov delokrog je bila vzhodna Bosna, pokrajina med Savo in Drino, ki se imenuje Semberija, ter Fruška gora, partizanski otok nadesnem bregu Donave, in Srem. O svojih doživljajih med jugoslovanskimi partizani in globokih, prijateljskih vtisih, ki jih je ponel nazaj v Anglijo, je spisal obširno knjigo z naslovom "Partisan Picture." Ameriški založniki so odklonili ponatisniti knjigo v Združenih državah. Skodila bi interesom tistih, ki vodijo zlobno propagando proti slovanskim narodom, posebno proti Sovjetski zvezi in Jugoslaviji. Z drugimi besedami povedano: pošteni angleški častnik je opisal borbo preprostega jugoslovanskega delavca in kmeta proti svojim sovražnikom—zunanjim in notranjim—in s tem svojim činom se je zameril "svobodnemu tisku" v Združenih državah.

Dasi se ta odlomek enega poglavja knjige ne tiče Slovenije direktno, se bodo zanj zanimali tudi naši slovenski rojaki in dobili vsaj malo sliko o življenju in delu zastopnika angleške vojske pri partizanih ter o nepopisnih zločinih, ki so jih nad ubogim ljudstvom storili nemški in ustaški barbari.—MGK.

NAŠE potovanje do Donave, kamor smo imeli iti skoro sto milj daleč, ne bo lahko. V normalnih časih, ko smo vsaj ponoči bili gospodarji podeželja, bi vzelo do Save cel dan vožnje, nato pa še celo noč in dan. Ker pa je sovražnik po Semberiji tako nagosto raztresen, bi morali iti peš in upati, da bi našli konje v kaki vasi v Bosutu. (Bosutski gozd se razprostira ob loku Save južno od Vinkovcev.) Drugače bi morali potovati peš vso pot. To bi pa bilo težavno in bi vzelo mnogo časa. Pričetek bi bil dir; vse bi bilo odvisno od tega, da dosežemo Savo in jo prestopimo pred svitom.

Bilo nas je trinajst. Tu je bil Kolja in jaz in sedem kurirjev, vsi izbrani fantje v starosti osemnajst ali devetnajst let, močni in vajeni dolgih pohodov. Od takih kurirjev je bil odvisen ves sistem naših vez med edinicami in komandami: morali so biti tako bistri kot vzdržni, dobri jezdec kot trdni pešci ter poznati podeželje tako dobro, da bi našli pot do svojega cilja brez razlike na to, kaj bi se pripetilo; predvsem pa so morali biti tako zanesljivi, da bi nadaljevali svojo pot brez obzira na okoliščine ali na dobo, ko bi bili brez vsakega nadzorstva. Sedmorica, ki je šla z nami, je za svoja leta zgledala starejša, zaupala je v svojo okolico kot zamorejšo zaupati svoj rojstni grudi le kmečki fantje, zaničevala je sovražnika in računala le na hazardno igro, ki jo je igrala. Ostali štirje iz naše skupine so bili namenjeni v Banat; tri smo sprejeli, da so ojačili našo skupino, četrto pa —žensko—le zato, ker je bila bolničarka in je bila pripravljena, kot je povedala, hoditi ravno tako urno in tako daleč kot mi. Tako smo imeli sabo deset lahkih strojnic (tipa Sen) in dve puški; kdor koli bi nam branil naprej, bi moral drago plačati. Sabo nismo vzeli nikake prtljage, le ženska je imela majhen nahrbtnik na svojih ramah. Hodila je brez čevljev v debelih volnenih nogavicah; toda ker nismo računali na umorno naglico, s katero smo dirjali, je zaradi opraskanih in mehurjastih nog vsa izmučena zaostajala daleč za nami. Zaradi tega smo jo morali pustiti na južnem bregu Save, dokler je ni prestopila naslednjo noč . . .

Malo od ceste, ki pelje v Bijeljino, smo se vstavili v neki vasi, kjer je ž nekaj časa poprej bil ustanovljen narodno osvobodilni odbor. Eden izmed kurirjev je vedel za hišo odbornika—z glino ometana, pobeljena koča, pokrita s slamnato streho—pa smo ga zbudili; toda v zadnjih tednih (med šest oženjivo) je poznal tudi drugo plat položaja, vsled

plapolal okrog gležnjev; lasje so mu bili razmršeni in zgledal je napol zaspan, vendar pa je bil silno zburjen, ves zmešan in prestrašen, neodločen, kaj bi napravil. Bilo bi varnejše, da gremo brez njega. Toda brez njega bi ne vedeli prave poti. In nepoznanje poti bi pomenilo sigurno pogubo.

"Torej kaj bomo storili? Boš šel ali ne?"

"Glejte, saj je samo malo v to stran tja doli. Na koncu me je obrnite na levo, nato pa naprej pod drevjem in čez potok . . ."

Hotel je pojasnjevati, tresoč, slabotno. Tedaj pa smo zagledali drugo belo postavo, ki se je prikazala iz temne veže njegove hiše in se po blatu gurala proti kraju, kjer sta se Kolja in odbornik polglasno ostro prepirala. Ta druga postava ni postala za pogovor, temveč je odbornika enostavno porinila proti koči in je takoj stekla po stezi naprej.

"Njegova žena je!" je zašepetal nekdo. Vsi smo tekli za njo. Po stezi navzdolž in po ovinku pod drevjem in čez več zalitih jarkov, po blatu do kolena in še nadalje pod drevesi—nato pa kratak odih, da polovimo nekoliko sape. Kurirja se plazita pred nami, nato pa naprej in naprej in čez cesto, obsejano od zvezd in raztezajočo se ravno na obe strani; preko pota—nato zopet odih, drugi, daljši—Obkolili smo žensko, ki nam je pokazala pot. Bila je še mlada, morda komaj trindvajset, precej čedna, oblečena le v spalni srajci in bosa.

"Bože mili!" jo je občudoval Kolja. "Kaj si moreš pomagati z možem, ki je tak bojzljivec?"

Zadovoljno se je nasmehnila, ponosna in samozavestna.

"Ah, ne mislite na tisto, saj je le stavec."

"Si pa-ti dovolj mlada," je dejal Marko ali Jure ali Žika ali nekdo izmed njih. Nastal je smeh; odleglo nam je, da smo čez cesto . . .

Jure je odprl lesa na dvorišče kolibe in potrkal na vrata. Čez nekaj časa se je vrnil s steklenico rakije. Krožila je naokoli—mlado žganje se je zagriznilo v našo utrujenost. Ko smo nadaljevali pot, je Jure ob vsaki priliki dal steklenico na-

polniti; zli se mi, da smo tisto noč popili nad en galon železne vode.

Ko smo prestopili cesto, smo hodili po njivah in čez polja celih šest ur. Šli smo v loku vzhodno od Bijeljine, krenili proti levemu bregu Drine in potovali severno dokler nismo pustili vas za nami. Izorane njive so nas zadržavale, zemlje se je v kepah nabirala in oklepala škornjev ter nas otežavala. Ob treh smo še vedno gazili proti severu, še vedno osem ali devet milj stran od Save. Zora bo napočila ob petih. Pognali smo se v tek.

Ob petih smo dospeli do Save navzdolž Rače in leže smo počakali v mladem gaju komaj miljo od reke, da sta dva kurirja odšla naprej in našla prostor, kjer je bil skrit čoln. Danelo se je, Kolja pa je pričel preklinjati. Sovražne patrolje so redno prihajale ob južnem nabrežju od zore naprej. Ženska je bila izčrpana in je od utrujenosti jokala; morala bo ostati za nami. Ležali smo pod mladimi jelšami, nad njimi pa se je odpiralo bledomodro nebo. Čez pol ure bo popoln dan.

Čez reko smo se prepeljali ob šestih, ko je sonce že posijalo na vodo od vzhodnega obzorja; četrte ure kasneje je prišla mimo prva nemška patrolja, mimo gaja, kjer smo bili malo prej skriti, kar smo zvedeli drugi dan od ženske, ki je ostala zadaj. Tedaj pa smo bili mi že varno na severnem bregu Save in ta breg je bil osvobojen.

Osvobojen! To se samo po sebi čudno sliši. Toda sovražnik—nadut in bedast—je smatral zadostno, če opustoši Račo in druge vasi v bosutskem gozdu, da prekine naše gibanje v teh gozdovih. Trinajst SSovcev je poročalo, da so vsi partizani ugonobljeni ali se pa umaknili na južni breg. Zanje je tedaj bilo enostavno le prepričati partizanom iz Bosne zopetni

prestop na severni breg. Sovražnik je na gosto zasedel planjavo Semberije, severni breg pa je pustil prost. Da, prost in strašno razmesarjen.

Dan potem, ko je sovražnik zapustil Račo in vasi v Bosutu, se je partizanski odred vrnil iz svojega gozdnega skrivališča. V začetku marca je Lala z drugimi partizani vred dospel iz Bosne v Račo, toda Savo so prestopili skoraj ob času božje šibe v obliki nemškega pokolja. Našli so sliko neizmerno strahote. Trupla dve sto dvajset človeških bitij, med njimi trinosemdeset žena in petdeset starčkov, ostali pa otroci, premajhni, da bi se z nami umaknili čez Savo, ko smo se morali umikati pasti—so ležala po vasi, v kopicah pod dvoriščih, v preplitvih grobovih, skrita pod butarami koruznice, ali pa kar puščena na cesti. V Bosutu, tri milje proč, so našli trupla petinsedemdeset žena, petinštirideset otrok in osemtrideset starih mož; in enaka so poročila iz Moroviča in dveh drugih vasi. Kasnejši seznam je pokazal, da je bilo 460 starčkov, žena in otrok iz teh vasi pomorjenih poleg še nekaterih drugih ljudi, katere pa niso mogli izslediti. V največ slučajih smo našli, da so imele žrtve prerezana grla. Sedemdeset ali osemdeset hiš je bilo požganih.

Tisti jutro smo se privlekli v vas nepopisno utrujeni od trideset miljskega pohoda preko njiv, polja in močivja, hoja, ki je bila največ časa hitrejša od normalne. Če bi nam bil ta naš uspeh dajal kaj veselja, bi ga ustavila in ubila Rača. V eni izmed prvih hiš smo našli pri zajtrku pol kompanije odreda; povedali so nam, kar smo morali vedeti. Resnica je bila še hujša kot najbolj divje govornice; kar smo jih slišali: bili so veseli, ko so nas zagledali in dobro se jim je zdelo, ker partizanom iz Bosne zopetni

berijo; toda njihova dobrodružila se ni zdelo na mestu.

— — — Lala je planil v sobo, kjer smo sedeli izčrpani, in nas premagal s svojim sprejemom. Silno vesel je bil, ko je zagledal Koljo. Doslej je nosil vso odgovornost sam in se ukvarjal s položajem, ki je bil zaradi svoje grozote nekaj nezasiščenega celo za tako izkušnega partizana kot je bil Lala. Na hitro nam je popisal, kaj se je pripetilo, stavki so mu drdrali kot regljanje mitraljeza. Preiskal je položaj prehrane. Skočal je s pokopavnjem trupel. Ustanovil je zopet ljudski odbor. Organiziral je ljudsko kuhinjo. Preiskal je vodnjake. Preveč mrličev je ležalo predolgo pod plitvo plastjo, da se voda ne bi okužila. Bal se je epidemije tifusa ali kaj podobnega. Bolje je, da ne pijemo vodo. Izdal je tako pre-poved. Lepo ga je bilo videti—jeznega, a navdušenega, kaj-ti nič ni moglo Lale demoralizirati.

"Nikoli bi tega ne verjel," je dejal Lala. "Gori na Trnovem so nam pravili neke malenkosti o umorih in požiganju v Rači. In mislim sem si—mislim, ha, ha! Kakšne neumnosti nam trobi-jo; čemu pridejo in izmed vseh ljudi nam pripovedujejo o teh stvarih? Kot da ne znamo, kaj so fašisti? Majku! Morilci! Boste videli." Njegov glas je postajal hripav od jeze, hreščav. "V tej vasi je nad dve sto ljudi ubitih. Prerezana grla . . ."

Kasneje smo hodili naokoli po tih vasi, Kolja in Lala in jaz, in videli smo na lastne oči. Lala mi je pokazal listič, ki so ga Nemci vrgli z letala nekaj dni potem, ko je bila vas opuščena. Listič je imel napis: "Množični umor v Rači," in je nosil podpis "Borci za pravo svobodo." Sam dr. Goebbels bi bil ponosen nanj!

" . . . Ko so bosanski muslimanski prostovoljci," se je čiš-

talo, "dospeli v vas, so našli grozno sliko poklanih ljudi. Le par Židov iz vasi je odšlo s partizani. Groza tega pokolja je nepopisna. Končno se je le pokazala prava barva komunistične vojne za svobodo!"

"Doli s komunizmom, svobodo narodu!"

"Nikoli ne pozabite, da se bo trpljenje in revščina, bolezen in smrt nedolžnih žrtev nadaljevala toliko časa, dokler zavrata komunistična kača ne bo izgana z naše zemlje. . ."

Osnovni namen tega letaka je bil prikazati, češ, da so boljševiški banditi ubili v vasi vsako osebo, ki je odklonila iti z njimi v Bosno. Zdelo se je, da cinizem ni mogel doseči večje globočine. Hodili smo po vasi in videli na lastne oči. V veliki hiši, ki so jo dozdevno Nemci rabili za glavni stan svojega štaba, kajti značke njihovih edinic se bile naslikane po stenah, smo našli na nekem način rešil in je ostal eden izmed dveh ali treh živih prič, ki so videli, kaj se je dogodilo. Bil je nekoliko zmeden, se smejal in mahal po zraku. Pokazal je na prostor v vrtu, kjer je našel svojo ženo ležečo na obrazu in zalito s krvjo; lobanja je bila nad vratom presekana s sekuro. Malo naprej je bila izba, kjer sta bila mati in njeno dete ubita v postelji; posteljina je bila polna strjene krvi na kraju, kjer so jima zločinci pre-rezali vrat in ju pustili izkrvaveti. Neka mala deklica po imenu Slavica Crnić je pribežala po gozdu v Grg s pripovedjo, ki jo besede ne morejo pravilno popisati.

(Dalje prihodnjic)

Neumno vprašanje
"Ivanček, kolikokrat si že bil tepen? Pri katerem pa najbolj boli, pri atku ali pri mamicu?"
"Najbolj boli pri meni, neumnica . . ."

V BLAG SPOMIN
OB 9. OBLETNICI KAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI OČE, SIN IN BRAT
FRANK BAMBIC
ZATISNIL JE SVOJE BLAGE OČI DNE
13. NOVEMBRA 1939

Ze dolgih devet let, med nami več Te ni, spomin pa čisto svež med nami še živi.

Naj Ti rajsko sonce sije, pa spominjaj se na nas, da se bomo spet združili ko zapel bo trombe glas.

ZALUJOČA ŽENA IN OTROCI. MATI IN SESTRA

Cleveland, O., 13. nov. 1947

THE MAY CO'S BASEMENT

Klic mode SUKENJ

Atraktivne 100% volnene CASUALS

25.00

Suknja, za katero ste gledali, je tu!

Imenujte vašo barvo, imenujte stil, imenujte blago. Vse je tu, v tej presenetljivi izbiri. Z ali brez čepice, široke in polne dolžine; navadne barve in plaids. In vsaka je čisto volnena, zagotavlja joč vam luksus in toploto, vsaka polna moderne krasote v popolnem obsegu in slavi mode. Mere 10 do 20 v skupini.

The May Co. . . Basement
Suknje

BORIS GORBATOV

NEUKROČENI

TARASOVA DRUŽINA

(Nadaljevanje)

Zmedeni in potlačeni so se sklanjali nad njo. Njene otrple roke so krčevito stiskale peščico žita. Meh z žitom se je bil zvalil s samokolnice in razparal. Iz njega se je razsulo žitno zrnje — bilo je, kakor da ga mrtve ženske roke hočejo pobrati, a pobrati ga ne morejo.

— Ni dospela! — je zasepetala Matrona.

Previdno, da ne bi zadeli mrliča s kolesi, so popotniki obšli truplo in molče nadaljevali pot. Spet je bila pred njimi cesta, rjava od prahu.

To noč jih je hladni dež primoral, da so se spravili v kopicico sena. V tri mokre kopice se stlačilo ogromno samokolničarjev. Prilepili so se nanje kakor ubog, sirotin roj muh, tiščali so se v seno, stiskali se drug k drugemu, vsi enako mokri in drgetajoči. Iznad kopice se je neprestano oglašal hripav, bolan kašel. Nič ne mogel zaspati. A dež je šel in šel. Zadržala se je doba jesenskih deževij, neopustošene zemlje pa še ni bilo nikoder.

Nenadoma je Petjuškov pomislil: "Morda je pa sploh ni? Morda je zgolj utvara?" A takoj je pohitel k samokolnicam: "Blago se bo zmočilo!" — in vlegel se je z vsem svojim telesom na samokolnico. Knjigovodjo Pjotra Petroviča je dušil kašel; mislil si je: "Ne dopem! Ali se spodobi človeku mojih let, da se potepa?" Kašel ga je davil in pljuval je iz sebe gosto, spolzko sluz. Vso noč se je Matrona prikazovala mrtva ženska, kakor je ležala, s prsti zaritimi v zemljo, kot bi poskušala zbrati zrno, a ga ne more. "Doma pa gotovo čakajo nanjo, kakor name, lačna usta. In je ne bodo dočakala." Pevec se je hrupno odkašljaval: "Hm! Hm!" Hotel se je preveriti, ali ima še kaj glasu. Celó zavpil je nekaj, hripavo, nahodno. In po vsem telesu so ga obilave potne srage. Vso noč je pred Tarasom stala mrtva ženska. Stala je pokonci in iztezala roko proti njemu, kakor proti sodniku: "Prisodi mi mero za moje muke, Taras!" Odgovoril je: "Te mere ni, ženska!"

Zjutraj je dež ponehal, vželo je sonce, mlado in veselo, kakor redko kdaj: Pjetuškovu je oživel duh.

— Vso noč nisem zaspal, premišljeval sem, — je dejal živahno. — In veste, dognal sem, zakaj nimamo sreče!

Vsi so ga gledali molče.

— Ves čas se potepamo v bližini širokih cest. Jasno je, tod so Nemci. Za njimi nam ni kaj iskati. Moramo kam v globino! — je vzkliknil. — V globino! Kamor noga še ni stopila!

Govoril je mnogo in vneto, in zopet so mu verjeli in šli za njim.

Zapustili so široko cesto in so se začeli pomikati naravnost proti Donu. Pjetuškov jih je vodil. Ves mrzličen od svojih utvar, ki so ga žgale z divjim plamenom, jih je priganjal, se hudoval, kričal. "V globino! V globino!" — In so lezli za njim, otekli, bolni — opotekali so se, padali, a lezli so le.

In glej, opoldne so izmučeni samokolničarji iznenada zasiljali, česar že davno niso čuli: zapeli so petelini.

— Čujte! — je zmagoslavno zavpil Pjetuškov, dvignil roko nad glavo in onemel.

A tudi brez tega so vsi poslušali. In so obstali. In so odreveneli, niso mogli verjeti v to, kar so slišali.

Petelini so peli. Peli so tako zvonko, tako veselo, tako noro, da se je nehote na vseh obrazih prikazal topli, sramežljiv nasmešek in vsak se je spomnil najlepšega, najsrečnejšega, kar mu je dalo življenje: ta detinstva, oni svatbe, tretji prvega uspeha. Mestjani so se spomnili vsak na svoje. Pjetuškov se je povzpela na prste, onemel od vznesenosti, obraz mu je žarel od sreče in ponosa. Matrona je prekrizala roke na prsih kakor za molitev. Pevec se je odkril. Tako so stali molče in pobožno.

In glej, iz globine šume je priplavala pred nje srečna zemlja. Stari sivi voli so počasi vlekli vozove in nezaupno izpod čela gledali v svet. Na vozovih pa so se dvigale gore srebrenkastih zeljnih glav; napete kakor bobni, so votlo potrkavale lubenice; iz ogromnih vreč so silili zabuhli krompirji; iz paradiznikov je kapljala kri, v kletkah so poskakovali nori petelini, solidno so gagale račke; rumeni prasci so s topim začudenjem ogledovali svet; namrščeni mušički so z dolgimi šibami jezno bičali vole; a poleg vozov so počasi in leno koračili nemški vojaki in vsi so žvečili.

Vozovi so se počasi pomikali v dolgi vrsti. Mimo samokolničarjev so se vozili in vozili visoki vozovi, krave z otožnimi, vdanimi očmi, dvokolnice z zlato pšenico, čemerni mušički, ženske z objokanimi očmi, Nemci, ki so žvečili. Vse je šlo mimo in tonilo v dalji. Glej, zadnji voz je izginil v globino šume. Odšla, odšumela in izginila je srečna zemlja. Pevec se je počasi spustil na samokolnico, skrtil obraz za klobuk in zajokal.

— Kako jih sovražim! Kako jih sovražim! — je s pritajenim šepetom znil Pjetuškov in stisnil pesti. — Niti briti jih ne morem. Dokler brijem lice — nič. A ko pridem do grla.

— Tri in trideset krompirjev in šest in trideset žlic moke, — je šepetala Matrona in zajokala. — O moj Bog!

Nič ne več spregovoril.

Nenadoma je Matrona vstala, z rokavom otrla oči in se globoko priklonila Pjetuškovu, potem še ostalim.

— Hvala vam, tovariši, za družbo, za vašo dobroto. Globoka vam hvala!

— Kaj ti je? — jo je prestrašeno vprašal Pjetuškov.

— Ne morem več! — je strogo dejala Matrona. — Vrnem se. Moji jedo poslednjo zalogo.

— A... kaj pa z žitom? Kaj jim poneseš domov?

— Je že tako. Zamenjam kjer koli ali izprosim v bogaimo.

— Pa pojdi! — je tiho dejal Pjetuškov in se neodločno ozrl po sopotnikih. — Mi gremo še dalje... samo še malo.

Matrona je prišla samokolnico in jo potisnila na cesto.

— Morda prinesem žito pokojnicam... — je dejala, — a vendar moram iti.

— Zbogom, Matrona! — je tiho rekel Taras. — Ti moraš dospeti.

— Morda dospem! je vzhitnila rudarka.

Samokolničarji so dolgo zrla za njo. Zdal je izginila.

— No-o! — je spregovoril brivec kar moči veselo, iznenada pa je zagledal pevčev obraz. Sedel je z zaprtimi očmi; mlahači podbradek mu je visel in

kar naprej drobno podgrtaval. "Tale pa ne bo dospel! — je prestrašeno pomislil brivec. — nikamor ne bo prišel."

— Vam je slabo? — je sočutno vprašal in se skrbno dotaknil pevčeve rame.

— A? Da... Oprostite... Oslabem sem! — je priznal pevec. Skušal se je nasmehni, kakor vedno, a nasmešek mu ni uspel. Ko da je česa kriv, je razširil roke. — Vidite, kakšna podlost! A? Oprostite!...

Oproščal se je zaradi svoje slabosti, a Pjetuškov je nenedoma prvič občutil svojo krivdo pred njim in pred vsemi. — "Zakaj jih neki vlačim, te stare ljudi, neznanu kam? Morda na svetu sploh ni neporušenih vasi?"

"A kakšen sen vam je to bil! Prelesten!" — je z obžalovanjem zavzdihnil in dejal:

— No, pa kaj! Do najbližje vasi krenemo. Tam bomo videli!

Najbližja vas se je izkazala kot večja, na pol prazna kozarica vas. Mnogo hiš je bilo križema obitih z deskami, še več jih je bilo brez streh in vrat, kakor da leže po sredi vasi trupla nepokopanih ljudi.

Brivec je izbral bogatejšo hišo in potrkal na okno. Ženska dobrega in bolnega obraza se je prikazala. Ko je zapazila samokolničarje, je žalostno zamajala z glavou.

— Smemo vstopiti? — je vljudno vprašal brivec.

— Seveda! — je odvrnila ženska in odprla vrata.

Zavlekli so svoje samokolnice na široko in prazno dvorišče, vse posuto z rumenim listjem, kakor s preprogo.

— No, torej! — je veselo dejal brivec. — Prodajalci so ti vseč, gospodinja?

— Prodajalci bi že bili, a kupecy za vruga ni! — je žalostno odvrnila kmetica.

— Ne, najprej si ogledaj blago! — blago! — je zavpil Pjetuškov. — No, dajte sem! — in se je obrnil k pevcu. Ta je bil onemogel omahnil na samokolnico.

— Kaj vam je? — je šepetaje vprašal brivec. — Dajte!

Pevec je v odgovor le brezupno zamahnil z roko.

— Pa dajte... bom jaz pokazal vaše... — Pjetuškov je pogledal v pevčevu samokolnico in takoj potegnil iz nje vrečice.

— Zastonj odvezujete, zastonj se vnamete... — je dejala ženska. — Oprostite, nimamo ničesar.

— Ne, samo pogledjte, pogledjte! — je silil Pjetuškov in razvezal cule ter s široko kretljivo razstavil pred žensko vse bogastvo. Tu so bile pevčeve obleke iz dobrega sukna, elegantne, da so nenadoma izzvale spomin

— Oglejte si to lepo hišo s 8 sobami. Če se vam dopade, pokličite za podrobnosti.

EV 1197

Poslojpe s 15 sobi

za "rooming house." Oddaja se po 2-3 sobe v najem. Mesečni dohodek \$325; severno od Euclida.

SW 6204

TAKOJŠNJI PREVZEM

Lake Shore Blvd. blizu E. 185 St. — Lepa 8-sobna hiša, Colonial tipa; v izvrstnem stanju; rekreacijska soba in foznes na plin. Hišo si morate ogledati, da jo boste lahko cenili. Prodaja se radi odhoda lastnika izven mesta. Dobi jo najvišji ponudnik.

KE 4071

Moderen dom na Heights blizu St. Ann's bolnišnice; običajne sobe, stranišče in zajtrkovalna soba na 1. nadst., 4 spalnice in "tile" kopalnica na 2. nadst., zgotovljeno 3. nadst. Parna gorkota s stokerjem; velika lota.

NEFF BARNES, Realtor
2180 Taylor Rd., blizu Cedar
FA 7070

5471 Beechwood

6-sobna moderna zidana hiša za eno družino v Maple Heights. Foznes na plin. Vključeno je tudi pohištvo. Vidi se lahko samo po dogovoru. Cena \$15,000. Pokličite
LO 2993 ali WA 7228

Modernna hiša za 2 družini

4 in 4 sobe; 2 fozneze; dva porča, nova streha; novo barvano. Zgoraj je prazno. V zelo lepem kraju. 3403 W. 91 St. Ne nadlegujte najemnikov. \$10,500.

ME 0823

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

Trgovine naprodaj

CISTILNICA

Delavnica in trgovina; Sec. stroj, poleg popolne opreme za vse delo. V Euclid, O.
Lastnik se izseli v Californijo.
ER 0743

ZENSKJE

Tu imate priliko nabaviti si fine obleke in sukne po znižanih cenah. OD \$14.95 NAPREJ
Velika izbira kril v raznem blagu OD \$4.95 NAPREJ
ANN'S QUALITY DRESS STORE
2948 Woodhill Rd.
Odprto do 7. zv.

Avti naprodaj

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

MI SE VEDNO PLAČAMO VELIK BONUS za vaš nov ali rabljen AVTO

Pokličite ali pridite k BELL MOTORS
2400 Euclid
Odprto ob večerih

na tisti daljni predvojni čas, ko so tudi oni, naši popotniki, posečali koncerte, kupovali nove obleke, se razgovarjali s krojačem o kroju, kakor o usodi sveta.

— Bogato so se oblačili! Čisto! — je spoštljivo dejala ženska in plaho otipala sukno.

— To je moj koncertni frak... je spregovoril pevec s šibkim glasom ter se okrenil v stran.

— Ali veste, kdo je to? — je zasepetal Pjetuškov, sklonivši se h kozakinji. — To je umetnik! Ves svet ga pozna. On sam je nosil te obleke. A to moraš znati ceniti!

— Razumem, — je dejala ženska. — Iz vse duše razumem — tožno je pogledala obleke in spet otipala blago. — Toda verujte mi, da nimamo ničesar! Vse so nam pobrali... Pevec je zdaj drhtel kakor v mrzlici. Privihal je ovratnik površnika in stisnil ramena. A tresel se je in se smejal od slabosti, starosti in lakote. Brada mu je poskakovala in pevec je nikakor ni mogel obvladati. Preplašeno ga je pogledala kozakinja.

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

— Ali je bolan? — je vprašala šepetaje.

Pjetuškov je v odgovor samo bridko zamahnil z roko.

Ženska je nanaglomah odhitele v hišo in že je bila nazaj, prinesla je hleb kruha, bokal in

krožnik na drobno narezane slanine. Vse to je postavila pred pevca. Ta se je preplašeno zdrznil.

— Jejte, prosim vas — se mu je priklonila kozakinja. — Ne odklonite! Kravo so mi vzeli, ostala mi je samo koza... oprostite!

— Ne, ne! — je mahal pevec z rokami. — Ne morem zastonj... Nikar, prosim!

— Denarja ne bom sprejela... — je tiho dejala kozakinja.

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu.

— Jejte! — je rekel prepričljivo. — Nič ne de! Jejte!

Na pevčevem obrazu so se prikazale rdeče lise.

(Dalje prihodnjic)

Pjetuškov je poželjivo gledal jedi. Že dolgo, dolgo niso jedli pečenega kruha! Požrl je slino in pristopil k pevcu